

کوبین اسپیسبی در سریال درخشان خانه پوشالی است. هیچ کدام از این هنرمندان جزو ستاره‌ها نیستند، اما نقش‌های ماندگار متعددی در کارنامه کاریشان دارند. این بازیگر پیشکسوت درباره درخشش در سریال امیرکبیر و سپس حضورش در سینما می‌گوید: بعد از موفقیت سریال امیرکبیر در زمان پخشش به‌رغم پیشنهادهای زیاد ترجیح دادم در سینما گزیده‌کار باشم و با هنرمندانی مثل داریوش مهرجویی همکاری کردم. در تلویزیون هم همیشه در کارهایی بازی کرده‌ام که اغلب‌شان ماندگار و درخشان هستند. در پناه تو، در قلب من و... از جمله این کارها بودند.

جایگاه خاص تلویزیون

امیرعلی دانایی سوازی فیزیک و چهره مناسب، بازیگر توانمندی است که در اولین تجربه بازی در سریال درجه الف و فاخر کلاه‌پهلوی در کنار

هنرمندانی چون داریوش فرهنگ و امین حیایی در نقش اصلی به ایفای نقش پرداخت و در ادامه جذب سینما شد.

دانایی با اشاره به تأثیرات تجربه‌اندوزی در تلویزیون، آن را برای کار در عالم سینما یک ذخیره قابل اعتنا می‌داند و می‌گوید: ابتدا باید به این نکته بپردازم که بازی در سینما و تلویزیون تفاوت‌های زیادی ندارد و خیلی از بازیگران مطرح تلویزیون این میل در درونشان به وجود می‌آید که در سینما هم تجربه‌ای داشته باشند. من در حقیقت با مدل سینمایی در تلویزیون کار کردم. زیرا فیلمبرداری این سریال با نگاتیو و دوربین ۳۵ میلی‌متری انجام شد و اکثر بازیگران سریال از بزرگان بودند و به نظرم یک سریال ویژه، درجه یک، باکیفیت و استاندارد بود و بعد از کلاه‌پهلوی در رسانه ملی هیچ‌گاه سریالی با این کیفیت، ابعاد و حضور بزرگان تا به حال ساخته نشده است. کارکردن با کارگردان فرهیخته و بااداشی مثل زنده‌یاد ضیاءالدین دری بسیار آموزنده و خوب بود. بعد از این سریال هم تعداد زیادی سریال برای بازی به من پیشنهاد شد که چون در حد و اندازه کلاه‌پهلوی نبودند ترجیح دادم تا دریافت پیشنهاد خوب منتظر بمانم و در این حد فاصل، بازیگر در کلاه‌پهلوی باعث شد هنرمندانی مثل داریوش مهرجویی، بهروز افخمی و سپروس لوند به من اعتماد کنند و یکی از نقش‌های اصلی فیلم‌هایشان (اشباح، آذر شهدخت پرویز و دیگران و این سبب هم برای تو) را به من بسپارند. بنابراین نباید از جایگاه خاص و ویژه تلویزیون در معرفی و رونمایی بازیگران غافل ماند. من در زمان حضور در کلاه‌پهلوی که یک کار طولانی و در حدود هشت سال بود خیلی از نکات بازیگری را آموختم و این تجارب خیلی به من کمک کرد. نکته حائز اهمیت دیگر فراگیر بودن تلویزیون است و تقریباً در دورافتاده‌ترین مناطق کشور هم تلویزیون در خانه‌های مردم وجود دارد. در حالی که در خیلی از شهرهای ایران سینما وجود ندارد و الان هم اغلب مردم من را با نقش فرماندار جوان سریال کلاه‌پهلوی می‌شناسند که نباید از این مساله به‌سادگی عبور کرد. البته برای من بازی در سینما جذابیت‌های زیادی دارد.

بررسی حضور هنرمندان تلویزیون در سینما

آشیانه هنر

هونام حقانی

با راه‌اندازی تلویزیون دولتی در ایران، این رسانه فراگیر جایگاه مناسبی برای ورود هنرمندان درجه یک و کاربلد به سینما شد که با پیروزی انقلاب این روند شکل جدی‌تری به خود گرفت و هنرمندانی نظیر مهدی هاشمی، ایرج راد، داریوش فرهنگ، حمید جبلی، اکبر عبدی، آتیلا پسیانی و جوان‌ترهایی نظیر امیرعلی دانایی از تلویزیون هنرشان را به سینما تسری دادند.

هدف بازیگر مهم است

ایرج راد، فارغ‌التحصیل کارشناسی نمایش از دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران، کارشناسی ارشد کارگردانی تئاتر از دانشگاه کاردیف (انگلستان)

و دارای عنوان درجه یک هنری از شورای ارزشیابی هنرمندان کشور است. راد کارش را در تئاتر و با حضور در نمایش‌هایی نظیر باران‌ساز، آهسته با گل سرخ، بنگاه تئاترال، حادثه در ویشی و دکتر فاستوس آغاز کرد و در دهه ۶۰ با حضور و درخشش در سریال امیرکبیر در نقش ناصرالدین شاه راهی سینما شد و با هنرمندانی نظیر داریوش مهرجویی در فیلم‌هایی مثل اجاره‌نشین‌ها همکاری کرد.

راد درباره روند تجربه‌اندوزی اغلب بازیگران درجه یک سینما که در جوانی در تئاتر فعالیت دارند و در ادامه با درخشش در تلویزیون راهی سینما می‌شوند،

می‌گوید: نکته مهم در این بحث هدف شخصی است که وارد بازیگری می‌شود. گاهی موارد، شخص اولویت اصلیش حضور صرف در تئاتر است و تمام تلاشش را معطوف به رسیدن به خواسته‌اش می‌کند. البته ممکن است بعد از درخشش و موفقیت‌هایی که به دست می‌آورد پیشنهادهای خوب و درجه یک از تلویزیون دریافت کند و در ادامه تمایل پیدا می‌کند در این رسانه فراگیر و پرمخاطب هم تجربه‌اندوزی کند. عده‌ای از دوستان هم وجود دارند که تئاتر را وسیله‌ای می‌دانند که وارد عرصه تصویر شوند و این نگاه هیچ عیب و ایرادی هم ندارد. به هر حال در این ۴۰ سال اخیر همواره بازیگران و هنرمندان شاخص تلویزیون جذب سینما شده‌اند و کمتر بازیگری را می‌توانید پیدا کنید که بدون پیشینه تئاتری یا حضور در تلویزیون توانسته باشد در سینما هنرمند بزرگی شده باشد و اگر هم درخشش مقطعی داشته به‌واسطه چهره و رنگ چشمانش بوده است که در ادامه خیلی زود از کار هنری محو شده است. هیچ وقت زیبایی ملاکی برای ماندگاری نیست و فقط جنبه ظاهری و زودگذر دارد. یک هنرمند باید جوهر وجودی‌اش کامل باشد و با تمرین و ممارست آهسته آهسته مراحل پیشرفت را طی کند. هنرمند یک‌شبه، خیلی زود هم از یادها می‌رود. یادمان نرود خیلی از هنرمندانی که از تئاتر کارشان را شروع کرده‌اند تلویزیون و سینما را متحول کردند.

وی در ادامه با اشاره به روند پرشتاب حضور تلویزیونی‌ها در سینما می‌افزاید: خیلی از هم‌سلانم از قبیل مجید مظفری، مهدی هاشمی، داریوش فرهنگ، گلاب آدینه و... بعد از درخشش در سریال‌های جذاب

دهه ۶۰ به بهترین بازیگران سینما تبدیل شدند. قبل‌تر هم استاد انتظامی، نصیریان، مشایخی، کشاورز، والی و سایرین در دهه ۴۰ چنین پروسه‌ای را تجربه کرده بودند و راه را برای نسل بعدی باز کردند. اغلب این بزرگانی که نام بردم با حضور در سریال هزارستان بازهم نامشان را به عنوان بزرگان این عرصه تثبیت کرده و بازهم حرمت تئاتر را حفظ کردند.

راد در پاسخ به این سوال که آیا در کشورهای دارای تئاتر و تلویزیون قوی مثل کشورهای اروپایی هم چنین روندی وجود دارد، می‌گوید: در این کشورها هم بزرگانی نظیر لارنس اولیویه، دیوید لین، کنت برانا، جرمی آیرونز، آنتونی هاپکینز، الک گینس، سام مندس و دیگران خاستگاه تلویزیونی و تئاتر دارند و جالب این که بعد از شهرت در سینما بازهم از حضور در تلویزیون ابایی ندارند و نمونه شاخصش هم حضور

